

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/276/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315213833
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2315213833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlatice Javorovej a členov senátu JUDr. Martina Holiča a JUDr. Evy Barcajovej v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo, reg. č.: 572 79 667, zastúpeného splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: U. G., nar. X. C. XXXX, trvalo bytom R., M. XXX/X, o zaplatenie 1.930,48 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 4. apríla 2016 č. k. 10C/463/2015-83 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia **p o t v r d z u j e s** tým, že opravuje označenie žalobcu v úvodnej časti rozsudku súdu prvej inštancie tak, že správne znie: AB 2 B.V., reg. č. 57279667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo.
- II. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napádaným rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.358,82 eur s 8,25%-ným ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 8.1.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku; II. v ostatnej časti žalobu zamietol; III. priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 134,91 eur, ktorú sumu je povinný zaplatiť žalovaný Advokátskej kancelárii GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obch. z. (Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, účinného k 31.10.2012); § 2 písm. a/, b/ a d/, § 9 ods. 1, 2 a 6, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného k 31.10.2012 (ďalej aj „ZoSÚ“); § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia O. z., účinného k 13.8.2014; § 101 ods. 2 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov). Vecne dôvodil, že mal vykonaným dokazovaním preukázané, že medzi stranami (pr. predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom) bola dňa 19.9.2012 uzavretá úverová zmluva č. 6209076126, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.(ďalej len „ÚZP“), predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške kreditného limitu 2.000 eur zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému, žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v mesačnej splátke 4% z dlžnej sumy, avšak bol v omeškaní s úhradou záväzku a preto bol vyzvaný listom z 23.12.2013 k splateniu celého zostatku úveru, ktorý pozostával z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok, v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Uplatnený nárok žalobcu pozostával z istiny 1786,99 eur, úroku 5,66

eur, upomienky II. 24,- eur, poplatku za výpis z účtu 3,26 eur, úroku za hotovostné transakcie 110,57 eur. Celkom žalovaný čerpal 3 909,26 eur a uhradil 2 550,53 eur, listom z 23.12.2013 bol žalovaný v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyzvaný na splatenie celého úveru vo výške 2215,48 eur a listom z 19.11.2014 žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky z úverovej zmluvy č. 6209076126 z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok vo výške 2079,55 eur. Zmluvný vzťah medzi stranami súd posúdil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať O.z., aj keď je predmetná zmluva zmluvou, ktorá vykazuje známky absolútneho obchodu a je potrebné ju posúdiť podľa Obch.z., je zároveň zmluvou spotrebiteľskou, a potom normy obchodného práva sú použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave spotrebiteľských vzťahov podľa O.z. a vykonávacích predpisov, ktoré ustanovenia majú prednosť pred aplikáciou Obchodného zákonníka. Z obsahu úverovej zmluvy mal preukázané, že veriteľ určil výšku mesačnej splátky len údajom 4% z dlžnej sumy eur bez jasnej a určitej špecifikácie, t.j. aká časť z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, z ktorého dôvodu považoval úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ ZoSÚ. Pokiaľ ide o nárok na poplatky za upomienky, tento nárok nebol individuálne dojednaný, úverovú zmluvu strany síce podpísali na prvej strane, tá však neobsahuje dojednanie o poplatkoch za upomienky, o poplatkoch za upomienky sa pojednáva až v predtlačenom formulári zmluvných podmienok, na ktorom chýba podpis strán, aby súd mohol dojednania považovať za platné. Uvedené úverové podmienky sú vyhotovené na predtlačných formulároch a nie sú podpísané stranami a vzhľadom k tomu nespĺňajú formálne náležitosti platného právneho úkonu v zmysle § 40 ods. 1 O.z.. V rozhodovacej praxi súdov bol ustálený záver, že ide o nekalú obchodnú praktiku, keď na prvej strane zmluvy, kde sa nachádza podpis, neuvedie základné náležitosti v zmysle citovaného zákona, ale odkazuje na pripojené listiny, ktoré strana už nepodpisuje a v ktorých je tiež drobným písmom, formou zhusteného textu uvedené množstvo informácií, ktoré priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si pri podpise zmluvy naštudovať alebo pochopiť. Z tohto dôvodu návrh v tejto časti zamietol. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vznikla žalovanému povinnosť vrátiť len poskytnutý úver. Žalovaný preukázateľne uhradil z poskytnutého úveru vo výške 3909,35 eur sumu 2550,53 eur. Nakoľko sa so zvyškom úveru dostal do omeškania, v dôsledku čoho žalobca listom z 23.12.2013 zosplatnil celý úver a vyzval ho na jeho zaplatenie v celosti, uložil súd prvej inštancie žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1358,82 eur spolu so zákonným úrokom z omeškania 8,25 % ročne od 8.1.2014 (15. deň od 23.12.2013) do zaplatenia, v zvyšnej časti žalovanej istiny žalobu zamietol. V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 142 ods. 2 O. s. p., vecne dôvodil čiastočným úspechom žalobcu v konaní, keď celková výška uplatneného nároku bola 1.930,48 eur, žalobca bol úspešný v časti uplatnenej istiny 1.358,82 eur a žalovaný v časti 571,66 eur, po zohľadnení pomerného úspechu žalobcu tak žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Právny zástupca si vyčíslil trovy konania 330,83 eur a to za zaplatený súdny poplatok 115,50 eur a 215,33 eur trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby. Úspech žalobcu bol 70,39%, úspech žalovaného 29,61%, preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi trovy konania vo výške 40,78% pomer úspechu a neúspechu zo sumy 330,83 eur, t. j. 134,91 eur.

2. Proti tomuto rozsudku iba v časti lehoty na plnenie podal včas odvolanie iba žalovaný, so zrejším návrhom na jeho zmenu v napadnutej časti povolením mu bližšie nešpecifikovaných splátok na zaplatenie dlhu. Uviedol, že plne súhlasí s rozhodnutím súdu vo výške dlhu, ktorý má zaplatiť a síce 1.358,82 eur a taktiež vo výške trov konania vo výške 134,91 eur, avšak nesúhlasí s dobou, do ktorej má celkovú sumu zaplatiť. Uviedol, že súd síce spomenul v písomnom vyhotovení rozsudku, že ako žalovaný informoval súd o svojej veľmi nepriaznivej životnej situácii, ktorá sa bohužiaľ doposiaľ nezmenila a žiadal súd niekoľkokrát o splatenie dlhu v splátkach, súd však podľa jeho úsudku nebral na jeho snahu o splácanie dlhu v splátkach dostatočný zreteľ a neumožnil mu dlh splatiť v žiadnych splátkach aj napriek niektorým dokumentom, ktoré sú súčasťou spisu a ktoré preukazujú jeho zlú finančnú situáciu, ako napr. daňové priznania k dani z príjmov fyzických osôb a taktiež aj žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov. Chcel by dlh splatiť, no nemá v súčasnosti dostatočnú finančnú hotovosť, domáhal sa, aby mu bolo umožnené splatenie vyčísleného dlhu aj vyčíslených trov konania v niekoľkých mesačných splátkach tak, aby neboli ohrozené jeho základné životné potreby.

3. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd vo veci rozhodoval podľa ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), účinného od 1.7.2016, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších zmien a doplnení, keďže podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené

inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a podľa ods. 2 vety prvej rovnakého ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), postupujúc podľa § 470 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 v čase podania odvolania účinného O. s. p., akt. § 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 O. s. p., § 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201, § 202 O. s. p.; § 470 ods. 2 veta prvá CSP, akt. § 355 ods. 1 a § 356 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 O. s. p., akt. § 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p., § 380 ods. 1 CSP), teda len v napadnutej časti lehoty plnenia, s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia je vecne správny.

5. Podľa § 367 ods. 3 CSP (do 30.6.2016 § 206 ods. 3 O. s. p.) právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 206 ods. 3 O.s.p. právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá aj vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej zročnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti rozsudku.

Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté; podľa ods. 2 rovnakého ustanovenia ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

Podľa § 232 ods. 3 a 4 CSP: (3) Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. (4) Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Podľa § 160 ods. 1 O. s. p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z ostatne citovaného ustanovenia zákona vyplývalo, že ak súd pristupoval k autoritatívnemu rozhodnutiu (rozsudkom) o žalobe na peňažné plnenie (o aký prípad išlo aj v prejednávanej veci), zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom bola lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladal splnenie povinnosti v takejto lehote a na každú výnimku z pravidla museli existovať dôvody, ktoré bolo aj v prípade rozhodovania potrebné riadne odôvodniť, čo platilo aj pri odôvodňovaní rozhodnutia sa či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určovanie ich výšky a podmienok ich zročnosti.

Jedným z ustálených pravidiel rozhodovacej praxe súdov je pravidlo, podľa ktorého by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takéto rozpätie prekračujúcom nanajvýš nepatrne) a to i pri pomnutí okolnosti získania žalovaným nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobkyne uplatniť právo na súde.

V prejednávanej veci by síce malo určitý význam, že žalovaný (majúci splniť povinnosť) nedisponuje podľa jeho tvrdení takým príjmom alebo úsporami, pri ktorých by bolo možné očakávať zaplatenie všetkých rozsudkom prisudzovaných súm (zaťažujúcich stranu, o ktorej tu je reč) naraz bez rizika ohrozenia vlastnej výživy, prihliadanie na tento aspekt bez ďalšieho by však z výnimky uvedenej v zákone (z výhody splátok) urobilo pravidlo, ktorý úmysel zákonodarca nepochybne nemal.

Podľa výpisu zo živnostenského registra OÚ Galanta č.ž.r. 220-28248 (verejne prístupného na internete na www.zrsr.sk), živnostník s obchodným menom: U. G. - DaV, IČO: 46581120 a miestom podnikania 926 01 Sereď, Cukrovarská 145/3, ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania (vedenie účtovníctva a činnosť podnikateľských, organizačných a ekonomických poradcov s dňom vzniku oprávnenia 27.2.2012) ku dňu 7.4.2016.

Podľa výpisu z obchodného registra Okresného súdu Trnava vl. č. 37419/T odd. Sro k 6.9.2017 (verejne prístupného na internete na www.orser.sk) sa stal žalovaný 30.3.2016 jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti DaV účtovníctvo s.r.o., Cukrovarská 145/3, 926 01 Sereď, IČO:50250990, so splateným základným imaním 5000 eur.

Podľa lustrácie v Registri obyvateľov SR k 7.9.2017 je žalovaný slobodný a bezdetný a podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni k rovnakému dňu je od 7.4.2016 zamestnancom DaV účtovníctvo s.r.o., Sereď.

V predmetnej veci bol vydaný dňa 1.7.2015 pod č. k. 10C/463/2015-40 platobný rozkaz, vo včas podanom odpore s odôvodnením vo veci samej z 28.7.2014 žalovaný okrem iného uvádzal, že od 1.4.2013 je nezamestnaný a jeho príjem nedosahuje v súčasnosti ani výšku životného minima. Ďalej uviedol, že nedisponuje majetkom vo výške žalovanej pohľadávky, o čom predložil daňové priznanie za rok 2013 a 2014 a korešpondenciu medzi ním ako žalovaným a žalobcom. Žiadal o splátkový kalendár s mesačnou výškou splátky 80 eur. Poukázal na svoju ochotu uhradiť dlh, keď od uzavretia úverovej zmluvy uhradil niekoľko splátok včas a teda jeho ochota splácať daný úverový dlh bola evidentná a nespochybniteľná a nebyť výpovede v práci, a teda nepredvídateľnej udalosti, daný dlh by splácal riadne dodnes. Podľa žalovaným predloženého Daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby - žalovaného za rok 2013 mal žalovaný základ dane 2.496,78 eur, po znížení základu dane o sumu 3.735,94 eur mu nevznikla daňová povinnosť, ale daňový preplatok -296,92 eur. Podľa žalovaným predloženého Daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby - žalovaného za rok 2014 bol jeho základ dane 1.830 eur, po znížení základu dane o nezdaniteľné časti o sumu 1.830 eur mu daňová povinnosť nevznikla. V tlačive pre dokladovanie pomerov účastníka konania, ktorým navrhuje, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov z 19.9.2015, žalovaný uviedol, že je podnikateľ (SZČO), druh podnikania: vedenie účtovníctva s tým, že za posledné zdaňovacie obdobie po odpočítaní dane bola jeho výška príjmu 3.050 eur; uviedol tiež, že nie je uchádzačom o zamestnanie, ako iný príjem uviedol dary od rodičov vo výške 400 eur mesačne od 04/2013, ďalej, že býva v Seredi v byte, ktorý nie je v jeho vlastníctve a má mesačné výdavky za bývanie a to nájomné 350 eur, vlastní motorové vozidlo BMW 525D rok výroby 2004, peniaze v banke na 2 účtoch uviedol v sume - priemerný zostatok účtu k 15. dňu mesiaca za posledných 6 mesiacov 52 eur v R. R. a.s., taktiež, že má bankové úvery v R. R. a v J. L. a tiež úvery od Diners Club a Quatro, je voči nemu vedená exekúcia ZP Dôvera, je mu strhávaná mesačná splátka 80 eur, má splátky dlhu na základe rozhodnutia súdu vo výške 200 eur mesačne a platí zdravotné poistenie 57 eur mesačne, je slobodný, nemá deti a nestará sa o iné osoby.

Z uvedeného vyplýva, že v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol žalovaný slobodný, bezdetný, bol podnikateľom - živnostníkom, aktuálne daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2015 nepredložil (súd prvej inštancie rozhodoval 4.4.2016), rovnako nepredložil ani doklady o existencii a ukončení jeho pracovného pomeru a jeho následnej evidencii ako uchádzača o zamestnanie (ktorá už ku dňu 19.9.2015 nemala trvať), mal viacero záväzkov voči bankám i nebankovým spoločnostiam, tieto okolnosti vo svojom súhrne i podľa názoru odvolacieho súdu nesvedčili v prospech povolenia splátok, keďže žalovaný nepreukázal svoje aktuálne príjmy ani dôvody jeho zaťaženia záväzkami, preto určenie zákonnej lehoty plnenia (resp. nepovolenie splátok) súdom prvej inštancie bolo dôvodné a správne.

Výška sumy právoplatne priznanej rozsudkom súdu prvej inštancie vo veci samej predstavuje sumu 1358,82 eur, úroky z omeškania ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu predstavujú sumu 413,10 eur a priznaná náhrada trov konania 134,91eur, spolu 1906,83 eur, ktorú sumu by v prípade riadneho splácania dlhu žalovaným podľa jeho návrhu (splátky vo výške 80 eur mesačne), by už bol žalovaný splatil ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu ($1906,83:80=23$), zo spisu však nevyplyva, že by žalovaný od začatia konania uhradil dlh čo i len čiastočne. Nemožno tiež pominúť okolnosť získania žalovaným nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobcu uplatniť právo na súde (čím sa i pri nenapadnutí rozsudku žalovaným očakávateľný čas zaplatenia istiny a úrokov z omeškania predĺžil o viac ako 2 roky, ktoré uplynuli odvtedy, čo sa suma istiny stala splatnou. Žalovaný výhodu získal aj napadnutím rozsudku súdu prvej inštancie v časti lehoty plnenia, odkladajúcim nástup právoplatnosti rozsudku (ako celku) až na čas právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu, rozhodujúceho o odvolaní (ku ktorej právoplatnosti môže v prejednávanej veci s prihliadnutím k okolnostiam tohto prípadu prísť až s odstupom viac ako rok a pol potom, čo by sa tak stalo, nebyť odvolania), poskytovanie ďalších výhod by za takejto situácie už bolo postupom nedostatočne chrániacim záujmy strany z rozhodnutia oprávnenej (žalobcu). Okolnosťou svedčiacou v neprospech povolenia splátok bola okrem vyššie uvedených okolností a absencie čo aj len čiastočnej úhrady dlhu od začatia konania aj skutočnosť, že žalovaný je aktuálne jediným spoločníkom a konateľom obchodnej spoločnosti so splateným základným imaním 5000 eur, ktorej je aktuálne aj zamestnancom, teda očividne v čase jej založenia (predchádzajúcim vydaním rozhodnutia súdu prvej inštancie) disponoval majetkom v hodnote 5000 eur.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že princípu vyváženej ochrany práv oboch strán sporu i so zreteľom k okolnostiam vlastným tejto konkrétnej veci zodpovedá zákonná 3- dňová lehota na plnenie a preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti lehoty plnenia potvrdil, avšak s tým, že podľa § 224 CSP opravil zrejmu nesprávnosť napadnutého rozsudku v jeho úvodnej časti, spočívajúcu v nesprávnom označení žalobcu, za ktorého súd prvej inštancie nesprávne (a v rozpore so žalobou) označil právneho predchodcu žalobcu - zaniknutú súkromnú spoločnosť AB 1 B.V., reg. č. 56007043, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo (skutočnosť súdu známa z úradnej činnosti napr. z veci 10Co/722/2015), hoci žalobu podala a na nej zotrvala až do vydania napádaného rozsudku spoločnosť AB 2 B.V., reg. č. 57279667, so sídlom Strawinskylaan 933, 1077XX Amsterdam, Holandské kráľovstvo.

6. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Z dôvodu, že žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobcovi však preukázateľne trovy konania v odvolacom konaní nevznikli, k odvolaniu sa nevyjadril, preto bolo rozhodnuté o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalobcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

7. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 <. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods.1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods.1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods.2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)